

ŚRODA

22.04.20r

Temat dnia: Kto jest potrzebny, aby powstała książka?

1) „Jaki to zawód?” – zabawa dydaktyczna.

Dziecko siedzi na dywanie. Rodzic przypomina dziecku jakie można wykonywać zawody np. malarz, kierowca, piekarz, rolnik, fryzjer, pisarz. Zadaniem dziecka jest pokazać wybrany przez siebie zawód, nie używając słów. Rodzic odgaduje po czym zamieniają się z dzieckiem.

2) Kształtowanie codziennych nawyków higienicznych.

3) „Kto jest potrzebny, aby powstała książka?” – rozmowa na temat procesu powstawania książki na podstawie doświadczeń dziecka i fragmentów książki Zofii Staneckiej

W bibliotece

Zofia Stanecka

(...)

– Cieszę się, że przyszlście do naszej biblioteki. Mam nadzieję, że będziecie dobrze się bawić.

– Bibliotekarka uśmiechnęła się miło.

– Już za chwilę przyjdzie autorka, ale najpierw chciałam was o coś zapytać. Kto z was wie, gdzie pracuje pisarz?

– W bibliotece! – zawołała Basia.

– W pisarni! – przekrzyczeli ją Olaf z Karolem.

– Oj tak, przydałoby się, żeby istniały takie miejsca jak pisarnie – powiedział ktoś rozbawionym głosem.

Basia odwróciła głowę. W progu sali stała pani z plakatu. Na głowie miała masę loczków i ugiwała się pod ciężarem wielkiej, wypchanej czymś torby.

– Mam na imię Róża – powiedziała, gdy dotaszczyła torbę pod tablicę.

– Zajmuję się pisaniem oraz ilustrowaniem książek. Ilustruję w domu, a piszę wszędzie tam, gdzie mogę usiąść z laptopem i pomyśleć.

Bo w pracy autora myślenie jest bardzo ważne. Myślenie i coś jeszcze. Coś, co sprawia, że można tworzyć nowe opowieści, rysować i marzyć... To coś nazywa się...

– Czekolada! – zawołała Basia.

-Mama nigdy nie siada do pracy bez czekolady.

Autorka roześmiała się.

– Czekolada rzeczywiście bywa pomocna w myśleniu, ale chodziło mi o coś innego.

O supermoc, z której korzysta każdy pisarz lub ilustrator, gdy tworzy książki.

Moc na literę „w”.

- Wrotki! – ucieszył się Karol.
- Wy – ob... – odpowiedziała autorka (...)

Rodzic zadaje pytania:

- Co miała na myśli autorka? (wyobraźnia)
- Dlaczego pisarce potrzebna jest w pracy wyobraźnia?
- Czym jeszcze, oprócz pisania, zajmowała się autorka, z którą spotkały się dzieci?
- Kto jeszcze jest potrzebny, aby powstała książka?

Dziecko podaje swobodne odpowiedzi.

Rodzic nakierowuje je tak, aby powstał opis zawodów: grafika, redaktora, drukarza.

4) Rytmika –zabawy umuzykalniające.

Dziecko porusza się do rytmu granego przez Rodzica na tamburynie : marsz, podskoki, bieg.

Ćwiczenia oddechowe - „Wróżko, przybądź”.

Dziecko naśladuje powolny ruch skrzydeł wróżki.

Wykonujewdech z jednoczesnym szybkim uniesieniem rąk w ku górze,
a wydech – z powolnym opuszczaniem rąk.

Najpierw stoi, później powoli porusza się po sali.

Rozśpiewanie – Rodzic zwraca uwagę na dykcję dziecka.

Dziecko porusza ręką, trzymając niewidzialną różdżkę, i powtarza za Rodzicem

słowa wymawiane przez wróżkę (niskie i wysokie dźwięki)

: cza – ry, ma – ry, ho – kus, po – kus, abra – kadabra.

Powtarzają je kilkakrotnie.

Utrwalenie piosenki. Dziecko słucha piosenki Bajeczki odtwarzanej przez Rodzica–
inscenizacja do słów piosenki

Bajeczki

Na półkach mieszkają książeczki.

W książeczkach mieszkają bajeczki.

Opowiem o nich wam,

bo wszystkie dobrze znam.

Opowiem o nich wam,

bo wszystkie dobrze znam.

W bajeczkach znajdziecie rycerzy,

królową, co spała na wieży,

I dobrych wróżek sto,

I czarownicę złą,

I dobrych wróżek sto,

I czarownicę złą.

A kiedy się dziecko zaslucha,

to wróżki mu szepczą do ucha.

Pokochaj bajek świat na wiele,

wiele lat.

Pokochaj bajek świat na wiele, wiele lat.

Dziecko udaje, że bierze książkę z półki.

Otwiera ją i przewraca kartki.

jw.

jw.

jw.

jw.

Dziecko staje w rozkroku,

Złożone dłonie podkłada pod policzek.

Rozkładają ręce w bok i poruszają nimi.

Robi „złą” minę,

Rozkłada ręce w bok i porusza nimi.

Robi „złą” minę,

Przykłada dłonie do uszu.

Pochyla się i zasłania sobie dłonią usta.

Oplata skrzyżowanymi rękami swoje ciało.

Kołysze się.

Link do piosenki Bajeczki:

<https://www.youtube.com/watch?v=TSIVo05c6iw>

Taniec z chustą:

Dziecko maszeruje po okręgu w rytm utworu Bolero, Maurice'a Ravela.

Na środku dywanu stoi rodzic i pokazuje dziecku, jak ma poruszać chustą.

Po chwili następuje zmiana i dziecko zajmuje miejsce Rodzica

Link do utworu Bolero:

<https://www.youtube.com/watch?v=Q4wb11w0ZHQ>

Muzyczne wyciszenie:

Dziecko leży na plecach słuchając utworu Franza Schuberta- Moment musical schubert op 94 no 3 :

Link do utworu:

<https://www.youtube.com/watch?v=y7PBFg4Zg6M>